

Μια απίθανα μοναδική ιστορία: Έπεσε από τα 10.000 πόδια χωρίς αλεξίπτωτο κι επέζησε

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

Στις 24 Δεκεμβρίου του 1971 η 17χρονη μαθήτρια Λυκείου ταξίδευε με τη μητέρα της, Μαρία, από τη Λίμα με προορισμό την Πουκάλπα του Περού, με σκοπό να συναντήσει τον πατέρα της, που εργαζόταν εκεί ως βιολόγος.

Η πτήση 508 της LANSA πετούσε 3,2 χιλιόμετρα πάνω από τροπικό δάσος του Αμαζονίου όταν βρέθηκε σε πολύ κακές καιρικές συνθήκες. Κατάμαυρα σύννεφα, συνεχείς αναταράξεις και κεραυνοί δημιούργησαν ένα σκληρό τρόμο, μέχρι που ένας από τους κεραυνούς χτύπησε κατευθείαν τη δεξαμενή καυσίμων στο δεξί φτερό του αεροπλάνου. Παρότι αυτή δεν ανατινάχθηκε, το χτύπημα ήταν τόσο ισχυρό που το δεξί φτερό αποκολλήθηκε από το σώμα του αεροσκάφους, με φυσική συνέπεια να αρχίσουν όλα (σαν ντόμινο) να διαλύονται στον αέρα.

Το επόμενο πράγμα που θυμάται η Γιουλιάνε Κέπκε είναι να ξυπνάει μέσα στο δάσος, δεμένη ακόμα στη θέση της και γύρω της να πέφτουν από τον ουρανό Χριστουγεννιάτικα δώρα. Η κλείδα της ήταν σπασμένη, το χέρι της τραυματισμένο και το δεξί της μάτι κλειστό λόγω πρηξίματος, αλλά ήταν ζωντανή.

Αφού περιπλανήθηκε για λίγο στα συντρίμια προσπαθώντας ανεπιτυχώς να βρει τη μητέρα της (σ.σ. στις 12/1/72 έμαθε ότι κι αυτή επέζησε της πτώσης, αλλά πέθανε αργότερα λόγω των τραυμάτων της) έβαλε στην τσέπη της ένα κουτί καραμέλες που βρήκε εύκαιρο και πήρε την πιο σοφή απόφαση της ζωής της: Να φύγει από εκεί και να ψάξει για βοήθεια.

Η 17χρονη είχε μάθει από τους γονείς της ότι όταν βρίσκεσαι σε κατάσταση κινδύνου σε τέτοιο περιβάλλον, αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να ψάξεις για πηγή νερού και να την ακολουθήσεις. Τα ποτάμια που συναντούσε ήταν η σωτηρία και ο δρόμος της.

Εννέα μέρες βασανιστικής πεζοπορίας (κατά την πτώση η Κέπκε έχασε το ένα της παπούτσι κι έτσι είχε δέσει στο άλλο πρόχειρα μια φούστα), αποφυγής κροκόδειλων, φιδιών και αγρύπνιας αργότερα, η 17χρονη κατάφερε να φτάσει στην ακτή του ποταμού Σεμπόνια. Εκεί βρήκε τη μηχανή μιας βάρκας, από την οποία άντλησε τη βενζίνη και με αυτή απολύμανε την πληγή στο χέρι της η οποία είχε γεμίσει με σκουλήκια και τσιμπήματα εντόμων.

Την επόμενη μέρα ξυλοκόποι που συχνάζαν στην περιοχή, την βρήκαν. Αφού της έδωσαν φαγητό και τις πρώτες βοήθειες, κατόρθωσαν την επομένη να την μεταφέρουν στο νοσοκομείο της Πουκάλπα. Είχε σωθεί. Η μόνη από τους 86 επιβάτες και το εξαμελές πλήρωμα που τα κατάφερε. Η Κέπκε επέστρεψε στο σημείο της πτώσης του αεροπλάνου το 1998, ενώ το 2010 δήλωσε ότι «έβλεπα εφιάλτες για πολλά χρόνια, έχοντας ταυτοχρόνως να αντιμετωπίσω τη θλίψη για την απώλεια της μητέρας μου. Η σκέψη “γιατί ήμουν η μοναδική επιζήσασα;” με στοιχειώνει. Και θα με στοιχειώνει για πάντα».

Η μοναδική ιστορία της Κέπκε αποτυπώθηκε το 2000 στο ντοκιμαντέρ *Wings of Hope* του σκηνοθέτη Βέρνερ Χέρτζογκ ο οποίος μάλιστα -ώ ειρωνεία της τύχης!- είχε κλείσει θέση στη μοιραία εκείνη πτήση της παραμονής των Χριστουγέννων

του 1971, αλλά την ακύρωσε την τελευταία στιγμή.

Πηγή: briefingnews.gr